



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 489/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлана Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Крсте Ристивојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Момчила Булатовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.53/25 од 03.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1067/25 од 29.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 29. априла 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Крсте Ристивојевића - адвоката Момчила Булатовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.53/25 од 03.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1067/25 од 29.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.53/25 од 03.10.2025. године окривљени Крсто Ристивојевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 03.10.2024. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, при чему је окривљени обавезан и да плати трошкове кривичног поступка, како је то наведено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1067/25 од 29.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Крсте Ристивојевића и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.53/25 од 03.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Крсте Ристивојевића - адвокат Момчило Булатовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу – на потврди о привремено одузетим предметима, која је требала да уследи као последица претресања по наредби о претресу, сходно одредби члана 157. став 4. ЗКП, док у конкретном случају није поступљено у складу са овим чланом, те је цео поступак спровођења претресања и издавања потврде незаконит, обзиром да окривљени приликом вршења ове радње није поучен о праву да узме адвоката који може присуствовати претресању, нити су претресу стана присуствовала два пунолетна грађанина у својству сведока, већ су позвани када је опојна дрога већ пронађена. С тим у вези, у захтеву се истиче и да је наредба за претресање гласила на улицу Булевар ..., ..., док је предметни кофер са дрогом пронађен на другој адреси, а не у просторијама које користи окривљени.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је претрес стана – куће у улици Булевар ... са двориштем извршено дана 02.10.2024. године од стране овлашћених службених лица МУП-а РС – УКП Одељења за борбу против дрога, ПУ за град Београд, на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп. Пов 1371/24 од 02.10.2024. године, које просторије користи окривљени Крсто Ристивојевић, да је наредба пре почетка претресања предата окривљеном сходно одредби члана 156. став 1. ЗКП, који је изјавио да не захтева присуство адвоката, као и да су претресању куће и дворишта присуствовали пунолетни грађани као сведоци, и то АА и ББ. Из записника произилази и да је претресање започето у 21,00 часова и да је завршено у 22,30 часова, да је предмет претресања била цела кућа са двориштем. Констатовано је и да је у кући пронађена једна ПВЦ кеса у којој се налазила биљна материја зелене боје за коју се сумња да је у питању опојна дрога марихуана, а да је у дворишту куће пронађена једна већа путна торба у којој су се налазила три већа ПВЦ пакета у којима се налази биљна материја зелене боје за коју се претпоставља да је реч о опојној дроги марихуани.

Наведени записник потписали су овлашћено службено лице, записничар, држалац куће – окривљени Крсто Ристивојевић и пунолетни сведоци, и констатовано је да нико није имао примедби на овако сачињен записник. Окривљени је без примедби потписао и потврду о привремено одузетим предметима од 03.10.2024. године.

Имајући у виду наведено, то по оцени Врховног суда наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП нису основани, имајући у виду да је претресање куће у улици Булевар ..., коју је користио окривљени, извршено у потпуности у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, те се записник сматра законитим доказом, на коме се пресуда може заснивати, као и потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног, која је у непосредној вези са наведеним записником.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, и с тим у вези наводи да у конкретном случају не постоји ни једна радња описана у изреци пресуде која би представљала радњу предметног кривичног дела, већ се у конкретном случају могло и једино радити о кривичном делу из члана 246а став 3. КЗ.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика врши онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Према одредби члана 246а став 3. КЗ учинилац кривичног дела који неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу, а који је открио од кога набавља опојну дрогу, може се ослободити од казне.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени у време и месту ближе описаном у изреци пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије извршење је хтео, свестан да је исто забрањено, неовлашћено држао ради продаје опојну дрогу канабис укупне нето масе 2.880,56 грама која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, која је проглашена за опојну дрогу, на тај начин што су полицијски службеници приликом претреса куће затекли окривљеног који је код себе, неовлашћено ради продаје, држао 2 ПВЦ пакетића опојне дроге канабис, у спаваћој соби у комоди један ПВЦ пакетић са опојном дрогом канабис, а у дворишту куће кофер са 3 ПВЦ кесе опојне дроге канабис у количинама ближе наведеним у изреци. У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, из којих произилази да је окривљени неовлашћено ради даље продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела неовлашћена производња и стављање у

промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због ког је окривљени правноснажним пресудама и оглашен кривим, па се самим тим не може радити о кривичном делу из члана 246а став 3. КЗ, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у поднетом захтеву.

Из наведених разлога, поднети захтев је и у делу у којем се указује да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, одбијен као неоснован.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић